

[Askjær Jørgensen]

bekendt, hvem den herre er. I et interview om bl. a. naturgas stiller man i slutningen af interviewet dette spørgsmål til Haldor Topsøe:

»Med baggrund i PVC-sagen, hvad synes De så om myndighedernes holdning til kemisk industri?«

Hertil svarer Topsøe:

»Jeg vil nødigt opfatte direktøren for miljøstyrelsen, hr. Ejler Koch, som eksponent for myndighederne. Jeg anser den afgørelse, der er truffet, for uforståelig. Det er et stort ansvar, miljøstyrelsen har påtaget sig, thi her bekendtgør de for enhver, at Danmark er et land, hvor man ikke kan bygge virksomheder, som kan bygges alle andre steder, og samtidig bekendtgør de, at man kan vente i årevis på en sådan usaglig afgørelse. Det er let at forstå, at man kan blive opskræmt ved den kræftisiko, der kan være forbundet med PVC-produktionen, men der er ingen tvivl om, at man kan projektere et anlæg således, at risikoen fjernes for dem, der arbejder i fabrikken, og selvfølgelig også for omgivelserne.«

Hvad Haldor Topsøe mener og udtaler i Ingeniørens Ugeblad falder jo helt i tråd med et svar, vi fik i miljøudvalget i maj måned 1978, da vi spurgte sådan ganske naivt, banalt, hvad der var mest farligt, enten at arbejde på den projekterede PVC-fabrik eller at ryge 20 cigaretter om dagen. Der kom det klare svar fra miljøministeren, der henviste til, hvad man havde fået oplyst i miljøstyrelsen, at der så klart var langt større kræftisiko ved at ryge 20 cigaretter om dagen end ved at arbejde på en PVC-fabrik som den, der var projekteret.

Når jeg nu tager det eksempel med cigaretterne frem, så er det, fordi det, omsat til folkesprog, ligner det eksempel med kartoffelmelsfabrikken. Når jeg tager det eksempel med Topsøe frem, så er det, fordi vi naturligvis i aften kan blive udsat for, at der er nogle ordførere, bl. a. fra socialdemokratiet, der siger: ja men det er noget vås, de fremskridtsfolk kommer med, det er politik, der hverken er hoved eller hale på, osv., hvad man nu kan finde på, når man ikke kan svare. Det var da interessant, om hr. Camre, hvis ikke miljøministeren vil kommentere Haldor Topsøes udtalelser – det håber jeg han vil – måske ville tage afstand fra udtalel-

serne fra Topsøe, eller måske både hr. Camre og miljøministeren vil udtale sig om den sag.

Jeg har en enkelt ting mere på hjerte, som jeg vil komme frem med her. Det er en sag, som også er aktuel. Det er en sag, som i ministeriet for offentlige arbejder og også i miljøstyrelsen bliver behandlet meget positivt i øjeblikket ud fra de tankegange og de normer, man har at administrere efter i disse styrelser. Det er en ansøgning om tilladelse til at etablere nogle saltvandsdambrug. Jeg tror, at de mennesker derovre i styrelsen positivt går ind og arbejder med den sag under de forhold og under de betingelser, som ligesom ligger i hele den terminologi, hvorefter noget skal behandles, men jeg vil gerne forklare miljøministeren, hvordan en sådan sag ville være blevet behandlet, hvis der havde været en fremskridtspartiregering i Danmark.

Det, der er sket, er, at der er kommet en borger og sagt: jeg vil gerne have lov til at fortøje nogle saltvandsdambrug i 3 år ud for Hjørnø i Horsens Fjord. Man har tidligere søgt nogle andre placeringer. Det er altså ikke noget, man ønsker at få etableret permanent. Man underkaster sig fuldt ud løbende kontrol og undersøgelser, således at miljøstyrelsen og interesserede myndigheder kan få erfaringer og en hel masse oplysninger om, hvordan det fungerer.

Hvis det havde været en fremskridtspolitiker, der havde været chef for miljøstyrelsen, så havde man omgående sendt et takkebrev til vedkommende borger, og deri havde man skrevet: vi takker for Deres aktivitet; vi takker for, at De vil producere noget i Danmark; vi takker for, at De vil køre dette, og at De vil acceptere, at det kun skal fungere i 3 år. I anledning af, at De accepterer, at det foreløbig kun skal gælde for 3 år, så kan De hermed omgående, prompte, få tilladelse til at køre det af stabelen.

Når det kun skal køre i 3 år, og det kun drejer sig om, at der skal være fisk i havvand, så burde man med almindelig, sund, logisk dømmekraft kunne sige, i hvert fald når man havde konfronteret det med den ansvarlige minister, at det må man kunne give tilladelse til, uden at hele maskineriet skal køre. Modsat hvis det var noget, der skulle fungere permanent, hvis man kunne risikere den situation, som visse kredse beklager man har nået vedrørende dambrug.